

தொல்காப்பியம் மற்றும் அகநானூற்றில் கற்பு நிலைகள்

ந. மாலதி அ. *

அ பாரதிதாசன் உயராய்வு மையம், பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சிராப்பள்ளி-620024, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Tolkappiyam and levels of Chastity in Akananuru

N. Malathi a, *

^a Centre for Bharathidasan Studies, Bharathidasan University, Tiruchirappalli-620024, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

malathi1061988@gmail.com

Received: 17-02-2022

Revised: 21-04-2022

Accepted: 02-05-2022

Published: 15-06-2022

ABSTRACT

Chastity is the state in which the love life of Tamils is centred and manifested. Chastity is to fully attain the state of mind of genuine love (Kalaviyal). Chastity is conducting the wedding ceremony (Karanam) with the knowledge of the whole world. Marriages are completed by tying the Mangal Sutra. Even after the lover's misconduct, in the state of women being still considered unworthy, a procedure called 'Karanam' is conducted publicly. Chastity sets in to illustrate the way the Man and Women conduct their lives and morality that is well established. Tolkappiyam completely embodies the lifestyles of the people and the personal ideas expressed in the Sangam literature in alliance with the cultural traditions of the people. Tolkaapiyar describes chastity in the form of the ritual itself. It is also called chastity when the parents give away their daughter to the groom; the parents of the groom receive her by a ritual confirmation ceremony. The woman remaining chaste when the man is away from home is said to be happening in the forest (Mullai Nilam). In the life of a lover, a ritual that is being chaste as 'One man; one woman and one woman; one man' and living together after marrying publicly is accepted universally.

Keywords: Tolkappiyam, Akananuru, Tolkaapiyar, Wedding ceremony, Mullai Nilam, Kalaviyal, Mangal Sutra

முன்னுரை

தொல் தமிழகத்தில் கற்பின் தோற்றம் கற்பு என்றப் பெயராலே அமைகின்றன. ஒரு பெண் ஓர் ஆண் மகனைக் காதலித்து அவனையே கணவனாக அடைய வேண்டும் என்று உறுதிக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் அவளுடைய காதலைப் பற்றி பெற்றோர்க்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. மறைவாக இருந்தக் காதலை வெளிப்படுத்தும் போது மிகப் பழங்காலத்திலேயே தெளிவான ஒரு மரபாக பின்பற்றப்படுகின்றன. தலைவியின் காதலைப் பற்றி தோழிக்கு மட்டும் முன்பே தெரியும் நிலை ஏற்படுகின்றன. இந்த காதலைப் பற்றி தோழி தலைவிக்கு நன்மைச் செய்கின்ற நோக்கத்தோடு செவிலியிடம் பேசுகின்றாள். செவிலி நற்றாயிடமும், நற்றாய் தலைவியிடமும் தந்தையிடமும் இதைப் பற்றிப் பேசுகின்றாள். இத்தகைய முறை பின்பற்றப்படும் போது ஒருவர் மீது ஒருவர் காட்டும் மரியாதையும் அன்பும் மனத்தின் மென்மையும் இனியப் பண்பும் இல்லற வாழ்வில் கடைபிடிக்கப்படுகின்றன. தொல்காப்பியத்தில் சொல்லப்பட்ட அகம் சார்ந்த கருத்துகளும் அகநானூற்றில் கூறப்பட்ட அகம் சார்ந்த கருத்துகளையும் ஒன்றிணைத்துக் கூறுவது இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

தமிழர் தம் கற்பு

தமிழகம் மற்றும் தென்னிந்தியாவில் வாழும் பழங்குடி மக்களின் வாழ்வை ஆராய்வதன் மூலம் ஆதி தமிழரின் வாழ்வுக் கொள்கைகளை அறிய முடிகின்றன. பழைய இனங்களிடையே காணப்பெறும் அகவாழ்வு, புணர்ச்சிக் கோட்பாடுகள், மணவிலக்குகள் போன்றவற்றை ஆராய்வது ஆதி தமிழரின் கற்புக் கோட்பாட்டை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதன் மூலம் முழுமையாக அறிந்துக் கொள்ள முடிகின்றன. “அனுப்பர், படகர், பெல்லாரா, பொட்டதர், முதுவர், புலையர், செருமர், தோடர், இருளர், மலாசர், காடன்” போன்ற இனமக்களிடம் இருந்து அறிந்தக் கற்பின் தன்மைகள் சிறப்பாக அமைகின்றன (Selvarasu, 2003; Gunasundari, 2022).

கற்பு - பத்தினித் தன்மை

1. முல்லை என்றச் சொல் மலர் என்றப் பொருளை அன்றி இருத்தல் என்ற உரிப்பொருளையும் விளக்குவதாக அமைகின்றன.
2. கற்பு என்றச் சொல் பத்தினித் தன்மை என்ற பொருளில் பயின்று வருகின்றத் தன்மை பிற்கால வழக்கமாகும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் கற்பு என்பது இல்லற வாழ்வு அதாவது கரணம் மூலம் இணைந்த மணமக்களின் இல்வாழ்வை குறிக்கின்றன. ‘முல்லை சான்ற கற்பு’ என்றத் தொடரை ஆராய்ந்தால் இருத்தல் பொருந்திய ‘இல்லற வாழ்வு’ என்பது இதன் பொருளாகும். அதாவது அடுத்த ஆடவனுக்கு நெஞ்சில் இடம் கொடாமல் கணவனையே நினைத்து அவன் பிரிவினை ஆற்றியிருக்கும் இருத்தலாகிய முல்லைப் பொருந்திய கற்பாகிய இல்லறத்தை மேற்கொள்ளும் தலைவியைக் குறிப்பதாக இத்தொடர்கள் அமைகின்றன. பத்தினித் தன்மை சான்ற இல்வாழ்க்கை என்ற கருத்தும் ‘கற்பு’ இல்லறம் என்ற பொருளை இழந்து ‘பத்தினித் தன்மை’ என்ற பொருளைப் பெற்றும் திகழ்கின்றது.

கற்பு - பொருள்

“கற்பு என்பது கற்பிக்கப்படுவது, மனத்திண்மை, சொன்ன சொல் திறம்பாமை, மனம் ஒரே நிலையில் நிறறல்” என்ற கருத்தைத் தமிழண்ணல் குறிப்பிடுகின்றார் (Tamillannal, 2003).

கற்பு - கல்லுதல்

“கற்பு, ‘கல்’ என்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது. கல் (மண்ணின் இனம்), கற்றல், கல்லுதல் ஆகிய மூன்றுப் பொருள்களைக் கல் என்னும் சொல் தருகின்றன.” பெண் இல்வாழ்க்கையின் மாண்புகளைக் கற்றுக் கொள்ளுதலும், கற்றவழி நிறறலும் கற்பாக அமைகின்றன என்ற கருத்தை ஈ.கோ.பாஸ்கரதாஸ் குறிப்பிடுகின்றார் (Baskaradhass, 1997).

தமிழ் இலக்கியக் கலைச்சொல் அகராதி

1. “கற்பென்னும் கைகோளைப் பற்றிக் கூறும் அகப்பொருட் பகுதி கற்பு எனப்படும்.
2. இல்லறப் பெண் தன் கணவனையன்றிப் பிறரை அக ஒழுக்கத்தில் நினையாமையாகும்.
3. களவுக் கூட்டத்துக்குப் பின் தலைவன் தலைவியை விதிப்படி மணந்து இல்லறம் புரியும் ஒழுக்கமாகும். முல்லை என்றும் கூறப்படுகின்றன.
4. கல்வி உலகந்தாங்கிய மேம்படுக் கற்பு என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.
5. தியானம். பலபுவனது நிற்பாற் கற்பு வைத்து குறிக்கப்படுகின்றன என்றக் கருத்தினை கலைச்சொல் அகராதி விளக்குகிறது” (Gopalan, 1989).

தமிழ் அகராதி

“கற்பு என்பது மகளிரின் நிறை, கல்வி, அறிவு, ஆணை, முறைமை” என்றும் பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. “கற்பு என்பது கல்வி, கற்பனை, நீதிநெறி, மகளிர் நிறை, மதில் முல்லைக்கொடி, முறைமை, விதி, களவுக் கூட்டத்துக்குப்பின் தலைவன் தலைவியை முறைப்படி மணந்து இல்லறம் புரியும் ஒழுக்கம் மகளிர் கற்பாகக் கழக அகராதி” குறிப்பிடுகின்றன (Kazakap pulavar kuluvinar, 1964). “கற்பு என்பது கல்வி, கற்பனை, நீதி நெறி, மகளிர் நிறை, மதிலுண்டமேடை, மதில், முல்லைக்கொடி, முறைமை, விதி என்றும் கற்பியல் கற்பொழுக்கம் என்றும் கற்புடைமை ஒருமையுடைமை என்றும் கற்பிலக்கணம் என்பது கற்பு நடை அஃது உள்ள மகிழ்ச்சியும் மூடலு மூடலுணர்த்தலும் பிரிவும் பிறவும் ஆகும்” என்று மொழி அகராதி குறிப்பிடுகின்றன.

கற்பு குறித்து அறிஞர்களின் கருத்து

“கணவனை வழிபடுதல் வேண்டும் என மனைவி மேற்கொண்ட கொள்கையை நெகிழாதுக் கடைபிடித்தல் கற்பாகும். தன் கணவனைத் தெய்வமெனக் கருதி மனஞ்சலியாது ஒழுகும் உள்ளத்திண்மையே கற்பெனப்படும். தனக்குச் சிறந்த ஒருவனையே தன் உயிர்த் துணைவனாகக் கடைப்பிடித்தொழுகும் உறுதியுடையவளே ‘ஒருமை மகள்’ எனப் போற்றப் பெறுகின்றாள். அயலானொருவனது விரும்பத்திற்குகிணங்கத் தன் உள்ள உறுதியினை நெகிழ விட நினைத்தல் கலக்க நிலையை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகையச் செயல் இழிந்த மகளிரின்செயலாகும். ஆகவே கற்பென்னும்திண்மையுடைய மகளிரே பெண்டிர் என மதித்துப் போற்றுதற்குரியவர்கள் என ‘க.வெள்ளைவாரணன்’ தெளிவுபடுத்துகிறார்” (Vellaivaarananaar, 2015).

“கற்பியலில் குடும்ப வாழ்வின் போது தலைவனும் தலைவியும் ஆறு, குளம், சோலை, வெளியூர்ச் செல்லுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் இலக்கிய நோக்கமாகும். எனவே, பொருளதிகாரம் இலக்கிய நோக்கும் வாழ்க்கை நோக்கும் கலந்ததுச் சிறப்புடையதாகும் என்று செ.வை.சண்முகம் உண்மைத் தன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றார்” (Sanmukam, 2014).

பல்சுவை திருமணங்கள்

‘பல்சுவை திருமணங்கள்’ இவற்றில் தாத்தா, பாட்டிக்காக நடக்கும் அனுதாபக்கல்யாணம், மூத்தோர் ஆசைக்காகக் குழந்தைப் பருவத்தில் நிகழும் ‘பெப்பர்மிண்ட் கல்யாணம்’, ஆணும் பெண்ணும் விரும்பி ஏற்கும் காதல் கல்யாணம், பெற்றோர் உடன்பாடின்றிப் பதிவு செய்து நடக்கும் கள்ளக் கல்யாணம், இரண்டு மாலைகளோடு முடியும் புரட்சிக் கல்யாணம், அறுபது வயதுக் குமரிக்கும், அறுபத்திரண்டு வயதுக் குமரனுக்கும் நடக்கும் ஒப்பந்தக் கல்யாணம், முப்பதுக்கும் அறுபதுக்கும் நடக்கும் பெருந்திணைக் கல்யாணம், மனமில்லா மணமக்களைக் கட்டாயப்படுத்தி நடத்தும் துப்பாக்கிக் கல்யாணம், பணத்துக்காகச் செய்யும் கரன்சி நோட்டுக் கல்யாணம், குடும்பச் சொத்துக்காக முறையில்லா உறவுப் பெண்ணை மணக்கும் சொத்துக் கல்யாணம் ஆகியப் பல்வேறு திருமணங்களை தி.அ. சொக்கலிங்கம் எடுத்துக் கூறுகிறார் Chokkalingam, . மக்கள் வாழ்க்கை முறையில், பண்பாட்டில் விடுதலைக்குப் பிறகு திருமணத்தில் மாறிப் போன நிலைகளை பல்சுவைத் திருமணங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

திருமணம்

கற்பு என்பது திருமணச்சடங்கு (கரணம்) உலகறிய நடத்தி வைக்கப்படுவதாகும். மங்கல நாண் பூட்டி மணத்தலாகும் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

“கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்

கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்

கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே”

பரத்தையர்சேரியினின்றும் வந்து தோழியைத் தலைவன் வாயில் வேண்டினான். தோழி அதனை மறுத்தப் போது தலைவன் முன்னர் நிகழ்ந்த நிகழ்வை நினைவுக் கூர்ந்து அவளுக்குக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைகின்றன (Ilampuranar, 1953).

“புதல்வற் பயந்த திதலையவ் வயிற்று

வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்

கற்பினின் வழாவு நற்பல உதவிப்

.....
பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர”

தேமல் படர்ந்த அழகிய வயிற்றினையுடையத் தூய அணிகலன்களை அணிந்த மகனைப் பெற்றெடுத்த மகளிர் நால்வர் கூடிநின்று, 'கற்பினின்றும் வழுவாது நல்ல பலப் பேறுகளைச் செய்து உதவியாக இருந்து. உன்னை மனைவியாகப் பெற்ற நின் கணவனைப் பேணிக் காக்கும் பெரு விருப்பத்தை உடையவள் ஆகுக என வாழ்த்தினார்கள். வாழ்த்தியவராய், நீரோடுக் குளிர்ந்த இதழ்களையுடைய மலர்களை நெல்லுடன் கலந்து அவளது பலவாகிய கரியக் கூந்தலையுடைய தலையிலேத் தூவினார்கள். இவ்வாறாக, வதுவை மணமும் நடந்து முடிந்தக் கருத்தினை 'நல்லாவூர் கிழார்தனது பாடல் வரிகள் மூலம் புலப்படுத்துகின்றார்.

“முல்லை சான்ற கற்பு”

“கடவுட் கற்பு”

“அணங்குறு கற்பு”

“அறஞ்சால் கற்பு”

“உவர்நீங்கு கற்பின்”

“நாணொடு மிடைந்த கற்பின்”

இவ்வாறாக, கற்புப் பற்றிப் பல்வேறு நிலைகளில் அகநானூற்றின் பாடல்கள் கற்பின் தன்மைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன (Venkatasami Nattar, 2007).

உடன்போக்கு - திருமணம்

“கற்பியல் முறையில் சடங்கில்லாமல் பெண்ணைக் கவர்ந்து கடத்திச் சென்று களவுச் செய்து வாழ்ந்த திருமண முறை பழம் சமூகத்தில் இருந்தது என்பதைப் பழங்குடி ஆராய்ச்சிக் காட்டுகிறது. நாகர்கள் என்ற திராவிட இனக்குழுவினரிடமும் இப்பழக்கம் இருந்தது. ஹோ (HO) என்ற பழங்குடியினரிடமும் பெண்ணைக் கவர்ந்துச் சென்று வாழும் முறை (OPORTIPI) ஒப்போர்திபி என்று அழைக்கப்படுகிறது. திராவிட மொழிப்பேசும் கோண்டு (GOND) என்ற பழங்குடியினரிடம் பொசிஓதர் (POSIOTHAR) என்ற பெண்டிரைக் கவர்ந்துச் செல்லும் முறை குறிக்கப்படுகின்றன”¹⁰இந்த கருத்தை க.ப.அறவாணன் அவர்கள் தெளிவுப்படுத்துகிறார் (Aravanan, 1955).

உள்ளத்து உணர்ச்சிகள்

“காவியங்களில் உள்ளவற்றை விடக்கதைகளில் வாழ்க்கையை ஒட்டிய நுட்பமான பகுதிகள் மிகுதியாக அமைதல் நன்மையாகும். அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்ததை விட இப்போது மக்களின் மனம் நுட்பமுடையதாக வளர்ந்திருப்பதால், வாழ்க்கையின் எல்லைகளையும் விதிவிலக்குகளையும் எதிர்பார்த்தலை விட நுட்பமான உண்மைகளையே எதிர்பார்க்கின்றார்கள். இக்காலத்து

ஆசிரியர்கள் பொதுவான மக்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளின் நுட்பங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று 'ஜோட்' என்னும் தத்துவப் பேராசிரியர் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்" (Varatharasanar, 1960).

"கொடுப்போர் இன்றியுங் கரண முண்டே

புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான"

உடன்போக்கிலும் மணம் செய்தல் உண்டு. தலைவன் மூலம் மணந்து கொள்ளும் சடங்குகள் நிகழ்கின்றன. திருமணம் சுற்றத்தார்கள் இல்லாமலும் நடைபெறுகின்றன. தலைவன் தலைவியை அவள் தமர் அறியாமல் அழைத்துச் சென்று விட்டான் என்ற செய்தியை அறிந்த நற்றாய், சுரம் கடந்து சென்ற தன் குறுமகளின் நிலையை நினைத்து வருந்தும் விதமாகக் கூற்று அமைகின்றன.

"மனைமணல் அடுத்து மாலை நாற்றி

அஃதறி கிற்பினோ நன்றுமற் றில்ல"

தலைவன் என் மீது அருள் செய்யாவிடினும், இனிய நகையுடன் கூடியப் பற்களையுடையத் தலைவியை பல நாட்கள் இடுப்பிலே தூக்கிச் சுமந்து, கூந்தலை வாரி முடித்து, அவள் அழகினை வர்ணித்தும், பல உதவிகள் செய்தும், தலைவியின் பெண்மை நலத்தினைப் பேணிக் காத்துள்ளதை நினைத்து மனம் வருந்தும் தன்மையினை 'கயமனார்' தன் பாடலின் கருத்துகளை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார் (Venkatasami Nattar, 2007).

தலைவன் தலைவியை அவள் சுற்றத்தார் அறியா வண்ணம் தன்னுடன் அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டான். இதனை அறிந்த நற்றாய் வருந்திக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைந்துள்ளன. இதனை 'குடவாயிற் கீர்த்தனார்'

"கூழையுங் குறுநெறிக் கொண்டன முலையும்

சேணுறச் சென்று வறுஞ்சனைக் கொல்கிப்"

என் மகள் பெண்மையை அடைந்து விட்டாள் என்று என் கண்களைத் துணையாகக் கொண்டு அவளைப் பலமுறை கண்காணித்தும் நேற்று அவள் பால் எனக்கு ஐயம் எழுந்த பிறகும் என் அறியாமையால் என் மகளை இற்செறியாது விட்டுவிட்டேன். அவளுக்குச் 'சிலம்பு கழி நோன்பும்' செய்யவில்லை என்று நற்றாயின் புலம்பல் இங்குப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன (Venkatasami Nattar, 2007).

நான்கு நிலத்தவர்கள்

"சமுதாயத்தில் மிக முக்கியமான கூறாகத் திகழ்வது குடும்பமேயாகும். குடும்பம் தாய், தந்தை, குழந்தைகள் ஆகியோரைக் கொண்ட ஒரு குழுவாகும். "குழந்தைகளைப் பெற்று அவர்களை வளர்ப்பதற்காக ஏற்பட்ட திட்டவட்டமானத் தொடர்புகளின் பால் உறவும் அமைந்தக் குழுவே குடும்பமாகும்". இக்குடும்பத்தை இரத்த உறவின் அடிப்படையில் அமைந்த சமுதாய நிறுவனமாக அமைகின்றன. சமூக அடிப்படையில் மனிதனின் தொன்மையான வடிவம் குடும்பமேயாகும். பல குடும்பங்களின் இணைப்பே சமூகமாகும். குடும்பத்தின் உறவு நிலைத் தொடர்ந்து நிலைப் பெறுவதற்கு மனமுதிர்ச்சியேக் காரணமாகும். பரந்த மனப்பான்மை, விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மை, அன்பு, இரத்த உறவுத் தொடர்பு இவையே சிறந்ததாகும் என்ற கருத்தினை 'மக்ஜவர்' கூறுகிறார்" (Gomathi Sankar, 1989).

"மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்ந்த கரணங்

கீழோர்க் காகிய காலமும் உண்டே"

நிலமக்கள், தலைமக்கள், வினைவலர், அடியோர் நால்வரில் மேலே கூறப்பட்டுள்ள முன்னைய மூவர்க்கும் பொருந்தியக் கரணம் பின்னர் கீழோர் - ஏவலர் - அடியோர் எனப்பட்டவர்க்கும் ஒரு காலத்தில்திருமண நிகழ்வு நடைபெற்றதாகும்.

“திருக்கழுமலப்பதி திருமண விழா கொண்ட கோலத்தை ‘சேக்கிழார்’ வாக்கைக் கொண்டு அனுபவிக்க வேண்டும். வீதிகள், மண்டபங்கள், மாளிகைகள் எல்லாம் தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப் பெறுகின்றன. கொடிமாலை, மணிமாலை முதலிய தோரணங்களின் இடையில் அமைக்கப் பெறுகின்றன. வைதிகச் சடங்குகட்கு வேண்டியப் பொருள்கள் வந்துக் குவிகின்றன. திருத்தொண்டர், மறையவர், ஏனையோர் மங்கல மணநாள் கேட்டுப் பொருள்களின் மனம் மூக்கைத் துளைக்கின்றன. சந்தன அகிற் புகைகள், செங்கனல் ஆகுதிப் புகைகள் ஆகியவைக் கலந்து தெய்வமணம் கமழச் செய்கின்றன. பெருவளங்கள் நெருங்குதலால் இறைவன் நிதிக் கோமான் குபேரனை ஏவி இவற்றையெல்லாம் செய்வித்தது போல் புகலி நகர் பொலிவுப் பெறும் வகையில் திருமணம் நடக்கின்றன என்று பெருமாள் குறிப்பிடுகின்றார்” (Subbureddiyar, 1986).

கரணம்

“களவு ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட தலைவனும் தலைவியும் பெற்றோர்கள் உடன்பாட்டுடன் திருமணம் செய்துக் கொள்வதே பெரும்பாலானப் பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன. மணமகன் வீட்டார் மணமகள் வீட்டாருக்கு அணிகலன்களையும் பொருள்களையும் அப்பெண்ணுக்குப் பரியமாகக் கொடுக்கும் வழக்கம் உள்ளன. சங்ககாலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தந்தை வழிச்சமுதாயம் படி மலர்ச்சிப் பெற்று விட்ட நிலையிலும் பழைய தாய் வழிச் சமுதாயத்தின் எச்சமாக இங்கு கருதப்படுகின்றன. வேள்வித் தீ வளர்க்காமல் திருமணங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற கருத்தை ‘அ.பாண்டிராங்கன்’ எடுத்துக் கூறுகிறார்” (Pandurangan, 2008).

திருமணம் - பண்பாடு

“திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது”. திருமணம் பற்றி முழுமையாக அறிந்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழர்ப் பண்பாடு ‘மலர்ப் பண்பாடு’ எனப்படும். மலரின் பருவங்களில் வரும் சொற்களான அரும்பல் - அரும்பு, பூத்தல் - பூப்பெய்தல், மலருதல் - மலர், முகிழ்த்தல் - முகிழ்த்தம், மணத்தல் - மணம், இவற்றில் கூறப்பட்ட அனைத்தும் ஒன்று சேரும் போது திருமணம் என்ற பெருமை அமைகின்றன.

திருமணம் - பல்வேறு பொருள்கள்

“தனிமனித வாழ்வின் இருளைப் போக்கிக் கூட்டு வாழ்வின் பூட்டைத் திறக்க பொது மக்களும் உறவாகும் வழங்கும் உரிமைத் திறவுகோல் திருமணம் எனப்படும். திருமணமென்பது வாழ்வின் முழுச் சித்தாந்தத்தையும், கண்டு, கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்றறியும் பெரும்பேறாக திருமணம் அழைக்கப்படுகிறது.

திருமணம் என்பதை மணம், மன்றல், மங்கலம், வதுவை என்று பல்வேறானச் சொற்களால் அழைக்கப்படுகிறது. வடநூலார் விவாகம், கல்யாணம், பாணிக்கிரகணம், சுபம், பரிணயம், உபயம் என்றும் கூறப்படுகின்றன” (Kaliyaperumal, 1977).

இல்லற வாழ்வு

அறிவு, ஒழுக்கம், கல்வி, செல்வம் இந்நான்காலும் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்ட பின்னர் நல்லாள் ஒருத்தியோடு இன்பம் துய்த்து இல்லறம் நடத்தும் வாழ்வே ‘இல்லற வாழ்வு’ எனப்படும். இதனை வடநூலார் காருகத்தியம் அல்லது க்ருஹஸ் தாசரமம் என்றுக் கூறுகிறார்கள். ஓர் இல்லறத்தான்தன்னையும் தன்னை நம்பி வந்தப் பெண்ணையும், மற்றும் பெற்றோர்களையும்,

உறவினர்களையும் காக்க கடமைப் பட்டவன் தலைவனே. தங்களுக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளின் தலைவனே சிறப்பான இல்லற வாழ்வை நடத்துபவனாவான்.

கற்பு முறை - ஐயர்

பி.எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி அவர்கள் 'கற்பு முறை' ஆரியர்களால் ஆரியர் அல்லாதவர்களுக்கும் கற்பிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

“பொய்யும் வழுவந் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப”

களவுக் காலத்தில் 'இவளை அறியேன்'எனப் பொய் கூறலும் வேற்று வரைவு, இடையில் கைவிடல் முதலான வழுவும் ஏற்பட்ட பிறகு, தந்தை தமையன்மார் அகவை முதிர்ந்தச் சான்றோர் 'கரணம்' என நாடு அறியும் படியான மணச்சடங்குகளை நிகழ்த்தினார்கள். 'கரணமும் அதன் வழி மணமானவரை ஆகாதவரினின்றும் வேறுபடுத்தும் அடையாளங்களும் சமுதாயம் பெரியோர்களால் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது' (Venkatasami Nattar, 2007).

ஐயர் என்னும் சொல் ஆரியர் என்னும் சொல்லின் தற்பவமாகும். ஆரியர் என்னுஞ் சொல் பொதுவாகப் பிராமணர், சத்திரியர், வைசியரைக் குறிக்குமானால் இச்சொல் பிராமணரையேக் குறிக்கும். வட இந்தியாவிலிருந்துப் பிராமணர் மட்டுந்தான் தெற்கே வந்தார்கள் என்றும் கூறப்படுகின்றன.

ஊடியிருந்த தலைவியின் பாற் சென்றத் தலைவன், அவள் கொண்ட ஊடலைத் தீர்க்க முயன்றான். அவளோ ஊடல் தீராமல் மீண்டும் ஊடினால் அதனை அறிந்தத் தலைவன் வேறு வழியறியாது தன் நெஞ்சினை நோக்கி வருந்திக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைகின்றன.

“மைப்புறம் புழுக்கின் நெய்க்கனி வெண்சோறு

பூக்கணும் இமையார் நோக்குபு மறைய”

நெய்மிக்க வெண்மையானச் சோற்றினை இறைச்சியுடன் சேர்த்துக் குற்றமற உணவுச் சமைத்து உயர்ந்தோரை உண்பித்து மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். புள் நிமித்தம் பார்த்து அழகிய பெரிய வானம் விளங்க திங்களை உரோகினியுடன் கூடிய நன்னாளில் மணமனையினை அழகுபடுத்திக் கடவுளை வழிபட்டார்கள். மணத்தை அறிவிக்கும் மணமுழவுடன் பெரிய முரசம் முழங்க, மங்கல மகளிர் தலைவிக்கு மண நீராட்டினார்கள். முதல் நாள் இரவில் நம் தலைவியை நமக்கு இல்லக் கிழத்தியாகத் தந்த கருத்தினையும், திருமணத்தின் நம்பிக்கையையும் 'விறுற்று மூதெயினனார்' தன் கருத்தினை வெளிப்படுத்துகிறார் (Venkatasami Nattar, 2007).

கற்பில் தலைமகன் கூற்று

“மனைவி தன்னைப் பொருத்தவரையில் தூய்மையோடும் கற்போடும் தாம்பத்ய விசுவாசத்தோடும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டாள். மாவீரர் சகாப்தத்தில் (Heroic Age) நாகரிகக் காலத்தில் இருந்ததை விட அதிக மதிப்போடு கிரேக்க மனைவி நடத்தப்பட்டாள் என்பது உண்மையாகும். ஆனால், அவளுடைய கணவனைப் பொறுத்த வரையில் அவள் தனது சட்டப் பூர்வமான வாரிசுகளுக்குத் தாயாகவும், பெண்ணடிமைகளை மேற்பார்வையிடுபவளாகவும் இருந்தாள் என 'ஏங்கல்ஸ்' விளக்கும் கிரேக்கத் தலைவியை ஒத்தவளே தமிழ் தலைவியாவாள் என்றக் கருத்து வீரயுகக் காலமான வளர்ச்சிக் காலத்திற்குப் பொருத்தமானதாகும்”

மனித உறவுகளின் கூட்டு என்றும் மறைமுகமான அல்லது வெளிப்புற அடையாளங்களில் வெளிப்படும் செயலில் திகழும் தன்மை என்றும் குறிக்கோள் உறவின் அடிப்படையில் ஏற்படும்

செயல்களின் விளைவாக மறைமுகமாகவோ வெளி அடையாளங்களிலோ காணப்படும் சமூக உறவுகளின் கூட்டு கற்பு என்று 'டால்பாட் பார்க்சன்' தனது கருத்துக்களை புலப்படுத்துகிறார்.

“உலகத்தாரின் நீதி அறம் தத்துவ ஆராய்ச்சிகள் தம் கண்ணுக்கும் செவிக்கும் மற்ற புலன்களுக்கும் எட்டிய இன்பங்களே அவர்களுக்கு வேண்டும். எண்ணங்களால் வாழ்தலை விடப் புலன் உணர்வுகளால் வாழ்தல் மிகவும் உயர்ந்ததாகும் என்று 'கீட்ஸ்' கூறுகின்றனர்”.

“கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை

எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன”.

இல்லறம்

திருமணம் முடிந்த பின், களவுக் காலத்திலிருந்த மன இறுக்கம் நீங்குதல், குறையாத மகிழ்ச்சி, தலைவி மனைவியானதும் அவளுக்கு இல்லத்து உரிமைக் கொடுப்பதால் தலைவன் அஞ்சி நடத்தல், உரிமை கொடுத்துத் தவறு நேராது நடத்தல் பண்பாடாகும். நல்ல இல்லற நெறியில் நடக்கும் தொன்மையான அறவழியாகும். மணம் பெற்ற பெருமையில் முன்பு களவில் குற்றம் பட நடந்தவற்றை எடுத்துரைத்தலாகும். அச்சம் தரும் களவுக் காலத்து காவலாக இருந்துக் காத்து, கடவுளைத் தோழி வணங்குதலும், துன்பமெல்லாம் தீர ஆர்வம் மிகுந்த மனத்துடன் தலைவிப் பேசும் நிலையும் கூறப்படுகின்றன.

தோழியிடம் நிகழ்வன

தலைவன் நற்சொல்லாகப் பேசி மனைவியை மகிழ்விப்பான். “நீ எதைத் தொட்டாலும் வானோர் அமுதம் போலுளது எனக்கு” என்று அவள் சமைத்த உணவையும், பூவையும் தொடும் நிலை ஏற்படுகின்றன. அந்தணரையும், சான்றோரையும் சிறப்புடையப் பிறரையும் காட்டி ஒழுக்கம் கற்பிக்கப்படுகின்றன. மனம் புலம்புகின்றன. அந்த நேரத்தில் களவுக் கால குற்றம் எல்லாம் நீங்கும் படி அஞ்சாதே, வருந்தாதே என்று இரண்டு உறுதி மொழிகள் கூறி நடந்தவற்றைக் கூறுதலும், பொறுமையும் பெருமையும் உறுதிப் பட அருளி, திரும்ப திரும்ப வற்புறுத்திய தோழியுடன் காத்த தகுதியைக் கூறுதலாகும். மகன் பெற்ற ஈன்றணிமை நீங்கியப் போது, நெய்ப்பூசித்தலை முழுகிக் கிடந்த தலைவியை நோக்கி, ஐயர் (பெரியோர்) அமரர்களின் அறிவுரைகளையும் சுட்டிக் காட்டுவதாக இக்கூற்று அமைகின்றன.

தலைவன் தலைவியின் புணர்ச்சியைக் கூறுதல், பிற பெண்டிரின் அன்பைக் கூறுதலும், தலைவி, தோழி இருவரையும் பிரியேன் என பொய்க் கூறலும், பிரிதலினால் ஏற்படும் துன்பமும், முன்புச் சென்று வழியிடையே வருந்திய தலைவன் கைவிடுவானோ என்னும் அச்சமும், தான் செய்த பிழையும் உடன்போக்கும் இவை அனைத்தும் தோழியிடம் நிகழ்வதாகக் கூறப்படுகின்றன.

தலைவியிடம் நிகழ்வன

வேற்று நாட்டிற்குப் பிரியும் பெருந்துன்பமும் திரும்பி வர வாய்த்த நிலைமைகளும், அப்பிரிவில் கிடைத்த வெற்றிச் சிறப்பும், தேர்ப்பாகனிடம் பேசுதலும் காமக்கிழத்தி, மனைவி தமக்குப் பாதுகாவலாகச் சொன்னவற்றுக்கு மறுமொழிதலும், பிரிந்துச் சென்ற தேயத்தில் பட்ட துன்பம், மனைவியை விட்டுச் சென்ற தனது நிலைமையும், வெற்றிச் சிறப்புடன் விருந்துடன் நல்லவற்றை வேண்டிப் பேசுதலாகும். மகிழ்ச்சியுடன் மாலை ஏந்தி நிற்கும் பெண்டிரும் மக்களும் உறவுமுறை காட்டி மகிழ்ச்சியடைதலும், பிற வாயில்களும் அவற்றை எதிர்கொள்ளுதலும் தலைவியால் நடைபெறுவதாகும்.

“திருமணச் சடங்குகளில் மணமகளுக்குக் 'கணவன் விரும்பும் மனைவியாக இருப்பாயாக' என்றும் பெரியக் குடும்பப் பெண்ணாக ஆகுக' என்றும் வாழ்த்துகிறார்கள். இவ்வாறாக, மணமகளுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டதால் அது 'கற்ப' எனப்படும். சடங்குகளில் புரோகிதர் இடம் பெறவில்லை. வேள்வித் தீ வளர்க்கப்படவில்லை. மணமகள் கழுத்தில் தாலி அணியப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மணமகள் கழுத்தில் தாலி அணிதல் தமிழர்களிடம் பிற்காலத்தில் தோன்றியதாகும். தாலி அணிதல் ஆரியர் அறியாத வழக்கம் என்று 'ந.சுப்பிரமணியன்' குறிப்பிடுகிறார். தமிழ் மக்களிடமிருந்து இவ்வழக்கத்தை ஆரியர் கற்றுக் கொண்டார்கள் என்றும் இக்கருத்தின் மூலம் அறிந்துக்கொள்ள முடிகிறது”.

தலைவிக்குத் திருமணம் முடிந்து இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டாள். ஒரு நாள் தோழி தலைவியின் இல்லத்துக்குச் சென்றாள். தலைவி மகிழ்ந்து தோழி சிறந்ததொரு தலைவனுடன் சேர்ந்து திருமணம் செய்வித்ததற்காக அவளைப் பாராட்டிக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைந்துள்ளன.

“கடும்பரிப் புரவி நெடுந்தேர் அஞ்சி

வதுவை நாளினும் இனியனால் எமக்கே”

தலைவன் உயர்குடிப் பிறப்பினன், அன்பாக நடத்துபவன் என்றும் நாவால் கெடுமொழி பேசாதவன். பழகியோரைப் பிரியாதவன் என்று அவன் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறி தலைவனோடுச் சேர்த்து வைத்தாய். பாண்மகனானவன், இனிய இசைத் தமிழ் நூலின் எண்ணின் முறைப்படி இயற்றியப் பண்ணைக் காட்டினும், அவன் புதுமையாக இயற்றிய திறத்தைக் காட்டிலும், திருமண நாளை விட இந்நாள் இனிய நாளாக மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்ற கருத்து 'அஞ்சியத்தை மகள் நாகையார்' குறிப்பிடுகின்றார்.

விருந்தோம்பல்

தலைவன் தலைவியை மணந்துக் கொள்வதாகக் பிரிந்தான். பிரிந்தவன் சிறிது காலம் தாழ்த்தி வந்தான். தோழி எதிர்க் கொண்டு தலைவியின் பிரிவாற்றாமையைக் குறிப்பாக உணர்த்தி இப்பிரிவுக் காலத்தில் எம்மை நினைத்ததும் உண்டோ என்றுக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைந்துள்ளது.

“உலகுடன் திரிதரும் பலர்புகழ் நல்லிசை

தேங்கமழ் புதுமலர் நாறுமிவள் நுதலே”

உலகெலாம் பரவிக் கிடக்கும் பலரும் புகழும் நல்லப் புகழினையும், வாய்மைத் தவறாத மொழியினையும் உடையவர் கபிலர். வளமைச் சான்ற வயல்களில் விளைந்த முற்றிய நெற்கதிர்களை நெடுஞ்தொலைவினின்றும் கொண்டு வரச் செய்து, பெரிய தண்டினையுடைய ஆம்பல் மலராகிய அவியலோடு சமைத்து உண்டார்கள். தேன் மணக்கும். புதுமலர் நாற்றம் போன்று மணங்கமழும் இவளது நெற்றியைச் சிறிதளவேனும் நினைத்துப் பார்த்தீரோ என்றக் கருத்து 'மதுரை நக்கீரனாரின்' பாடல் வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன (Venkatasami Nattar, 2007).

தேர்ப்பாகனிடம் கூறுதல்

வேந்தனுக்குத் துணையாகப் பகைமேற் சென்றான் தலைவன். தோற்றப் பகைவர்கள் அணிகலன்களைத் திறையாகக் கொடுக்க வினை முடித்த தலைவன் தலைவியைக் காணும் மகிழ்ச்சியால் தன் தேர்ப்பாகனை நோக்கிக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைகின்றன.

“மாட மாணகர்ப் பாடகை சேக்கைத்

நுரைநிலை ஞாயில் நெடுமதில் ஊரே” (அகம்.124:6-16)

மாடங்களால் மாட்சிமைப்பட்ட மாளிகையில் படுக்கையிலே வெறுப்புத் தீர்ந்த கொள்கையினையுடைய நம் காதலி இன்பம் பெறுதலும் நமக்குப் பாசறையில் ஏற்பட்ட துன்பங்கள் தீர்தலும் உறுதியாகின்றன. குதிரையைப் தேரிலே பூட்டி மழைப் பெய்தமையால் முல்லைக் கொடியில் மலர்கள் மணம் பரப்பும் வண்ணம் வண்டுகள் பறந்தோடும் மாலைக் காலத்தே இடையறாது அழகிய குழலின் ஓசையானது அகன்ற நிலா முற்றத்தில் ஒலிக்கும் நிரல்பட நிற்கின்ற நீண்ட மதில் சூழ்ந்த மாலைப்பொழுதில் சென்றடையுமாறு குதிரையினை விரைந்துச் செலுத்துவாயாக என்றக் கருத்து 'மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனாரின் பாடல் வரிகள் தெளிவுப்படுத்துகின்றன.

நெஞ்சோடு கிளத்தல்

“பிரிவுத் துயரத்தினால் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறும் தன்மையினை வைத்து இதனை நெஞ்சோடு கிளத்தல் என்றும் கூறப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் நெஞ்சோடு கிளத்தல் என்பது ஒரு கூற்று வகையாகவும், மாந்தர்கள், நெஞ்சு கேட்போர் என்ற நிலையில் கேட்கும் பொருள் ஆகும். அகத்தினை மாந்தர்களுள் தலைவன் தலைவி இருவருக்கும் இக்கூற்று உரியதாகும்.

பிரிவுத் துயரத்தின் மிகுதியினால் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லும் முறையினை வைத்து, இந்நிலை நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதாகும். நெஞ்சினைக் கழறியது, நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவழுங்கியதாகும். நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவழுங்குவித்ததும் பிரிவின் காரணமாகவும், பிரிவின் நிமித்தம் காரணமாகவும் அழையும் என நெஞ்சோடு கிளத்தல் என்ற நிலையினை விளக்குகிறார் 'சிக்மண்ட். பிராய்டு' எனும் உளப்பகுப்பாய்வை அறிமுகப்படுத்தியவர் என்ற செய்தியினை அறிந்துக் கொள்ள முடிகிறது.

முன் ஒரு காலத்துப் பொருள் வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பொருள் முற்றி வந்திருந்தக் காலத்து, மீண்டும் பொருள் தேடச் செல்லும் போது நெஞ்சிற்குச் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைகின்றன.

“ஞெமையிலை உதிர்த்த எரிவாய்க் கோடை

மரநிழல் அற்ற இயவிற் சுரனிறந்து” (அகம்.353:8-15)

நெஞ்சே பொருள் ஈட்டும் முயற்சியை மேற்கொண்டு இனி நாம் இவளைப் பிரிந்து போதலும் கூடாது. அவ்வாறு பிரிவதாயினும் இப்பொழுது நான் கூறுவதனைக் கேட்பாயாக. வெம்மையுடைய கோடைக்காற்றானது செந்நிற மூங்கிலின் அசையும் தண்டினைத் தாக்கி ஞெமை மரத்தின் இலைகளை உதிர்த்தது. களநிலத்துப் பிறந்த புழுதியை வாரி எடுத்துச் சுழன்று அடித்து வேனில் நிலைப் பெற்ற வெஞ்சுரத்துக் காட்டினிலே தளர்ந்த நடையினையுடைய இளையப் பெண் மானுடன் கூடிய ஆண்மான், நீர்பருகும் வேட்கையுடன் தழை உண்பதைக் கைவிட்டு, அருகிருக்கும் நீரற்றக் குளம் நோக்கிச் சென்று உண்ணுநீர்பெறாது மெலிந்துக் காண, நிழல் அற்ற மரங்கள் கொண்ட பாலை நிலத்து நெடுவழியை நாம் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்ற கருத்தினை 'மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனாரின்' பாடல் வரிகள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

கற்பு காலத்தில் தலைவி கூற்று

“சங்க கால மகளிரின் கற்பு நெறி மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை முதற்கற்பு, இடைக்கற்பு, கடைக்கற்பு ஆகியவையாகும். தனது கணவன் இறந்ததும் அதைக் கண்டு வருந்தி உடனே தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் மனைவி முதற் கற்பினள் ஆவாள். தனது கணவன் இறந்தப் பின் அவனது உடல் தகனத்தின் போது தானும் தீயில் விழுந்து தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்பவள் இடைக் கற்பினள் ஆவாள். பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அரியணையிலமர்ந்துக் கொண்டே இறந்தப் போது அதனால் அதிர்ச்சியுற்றத் தானும் இறந்தக் கோப்பெருந்தேவி முதற் கற்புக்கு இலக்கணமாகச்

சொல்லப்படுகின்றனர். தன் கணவனின் உடல் தகனத்தின் போது தானும் தீயில் விழப்போகும் போது தன்னைத் தடுத்துச் சான்றோரைக் கடிந்துப் பேசி பின் தீயில் விழுந்தப் பூதப்பாண்டியனின் மனைவி இடைக் கற்பிற்கு இலக்கணமாவாள். கடைக் கற்பு என்பது தனது கணவன் இறந்துவிட்டப் பின்பு, நோன்பிருந்து, அலங்காரம் இல்லாது, தலையை மொட்டையடித்து, துறவி வாழ்க்கை வாழ்தலாகும். எனவே, சங்ககாலத்தில் பெண்கள் மறுமணம் செய்துக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படவில்லை”.

“தொல்காப்பியர் கையாண்டப் பணி, தம் காலத்தும் அதற்கு முந்தைய காலத்துமாகிய சமுதாய வழக்கங்களைத் தொகுத்தளிக்கும் முயற்சியே ஆகும்” என்ற ‘க.ப.அறவாணன்’ அவர்களின் கூற்று இங்குச் சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

தமிழகம் மற்றும் தென்னிந்தியாவில் வாழும் பழங்குடி மக்களின் வாழ்வை ஆராய்வதன் மூலம் ஆதி தமிழரின் அல்லது தொல்காப்பியரின் முந்தைய காலத்துச் சமுதாயத்தின் வாழ்வுக் கொள்கைகளை உருவாக்க முடியும்.

அ. கற்பு என்பது இல்வாழ்வில் மனைவி “சோரம்”போவாமையாகும்.

ஆ. மனைவி, பிற ஆடவனை விரும்பும் போது கணவனை மணவிலக்குச் செய்தல் வேண்டும்.

இ. மறுமணம் செய்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஈ. இந்நிலையில் அவள் கற்புத் தவறினாள் என்றுக் கூற இயலாது.

மேற்கண்டச் செய்திகளின் மூலம், பெண் என்பவள் ‘இல்வாழ்வில்’ கற்புடையவளாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகின்றது”.

இல்வாழ்க்கை

இரு உள்ளங்கள் ஒருமைப்படுத்தற்குக் காரணமாய் அமைவது அன்பு ஆகும். ஒருவன் ஒருத்தியால் அவர்களை ஒருமையுறப் பிண்ப்பதற்குத் தோன்றும் அன்பே காதல் எனப் பெயர் பெறுகின்றன. காதலால் ஒன்றுபட்ட இருவர் அறநெறியால் தம் வாழ்வை நடத்திச் செல்வதே இல்வாழ்க்கையாகும். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறமும் உடையதாக விளங்குமானால், அந்த வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் அதுவே ஆகும். இதனை,

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது”

என்று வள்ளுவர் இல்வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவத்தை இல்லறவியல் (அதிகாரம் 5) என்ற இயலில் விளக்கமளித்துள்ளார் (Parimelalhagar, 2002).

“அவனறி வாற்ற அறியும் ஆகலின்

.....
கிழவோள் செப்பல் கிழவ தென்ப”

தலைவனைப் புகழ்தலும், அறநெறியில் நிறுத்துதலும், கணவனிடம் அன்புச் செலுத்துதலும், தலைவனைப் பிரிந்தத் தலைவியின் புலம்பலும், காம மிகுதியும், இன்பம், துன்பமும் கலந்துக் காணப்படுகின்றன. புதல்வன் பிறந்த பின், நெய்யணி ஆடல் முடிந்து வீட்டுக்கு அழைக்கும் பொழுது (ஈன்றணிமை முடிந்ததும் எண்ணெய் குளியலிட்டு வீட்டுக்கு அழைத்தல்) கணவனை மனம் நோகும்படிச் செய்து, பக்கத்தில் வராமல் தடுத்தல் இளிவரல் நிலையாகவும் கூறப்படுகின்றன.

புதியப் பெண்களிடம் சென்றத் தலைவனின் நெஞ்சை அடக்கி எதிரேற்றப் பின் மறுத்த நிகழ்வும் பரத்தையரிடம் தங்கி வந்த தலைவனை வணங்கி எம் தங்கையர்க்கு (பரத்தையர்க்கு) நீ பணிந்து பேசும் மொழிகளை உரைப்பாயாக என நகையாடுதலாகும். தலைவியின் ஊடல் காமக்கிழத்தி தனது மகனைத் தெருவில் கண்டு தழுவி அவனுடன் மகிழ்ந்து விளையாடியப் போதும் தலைவியின் ஊடலைத்

தவிர்க்க முயல்கின்றான். மக்கள் தம் தந்தையரை ஒப்பர் என்று சொல்லித் தன் மகவை பழித்துப் பேசுதல் (உன் அப்பா போல் தானே நீயும் இருப்பாய் என கடிந்துப் பேசுதல்) நற்புகழை விரும்பின பெரியோர் தம் அறிவுரைகளுடன் பொருந்திக் கூறப்படுகின்றன.

பரத்தையர் நாடும் கொடிய ஒழுக்கம் கணவனைக் கடிந்துரைத்து நின்னால் விரும்பப்பட்ட பரத்தையர் புதல்வனைப் பரத்தை விரும்பியதாகக் கேட்டுத் தலைவி கோபம் கொள்வதாகும். தன்னிடமிருந்து பிரியாது தன் மகனைத் தன்னிடமே சிறைப்படுத்தி கொள்வதாகும். தலைவனிடமிருந்து தன் மகனைப் பிரிதலும் தலைவனின் சூளுரையும் காமக்கிழத்தியரின் தீய செய்தியும் கற்பினின்றும் மாறுபடாமல் தலைவனைக் காய்தலும் (வெறுத்தலும்) உவத்தலும் (மகிழ்வு) நீக்குதலும் விரும்பி ஏற்றலும் என பல்வேறு நிலைகளிலும் தோழியிடம் கூறுதலாகும். வாயில்களின் மாட்டுப் பல்வேறு சூழல்களில் பேசுதல் இவை அனைத்தும் தலைவி பால் நிகழும் கூற்றுகளாகும்.

தலைவனின் பொய் மொழி

தலைவனது பிரிவினை ஆற்றாது பெரிதும் வருந்தியத் தலைவி, “நின்னைப் பிரியேன்” குறித்தப் பருவத்து வருவேன் என்று சூளுரைத்துச் சென்ற நம் தலைவர் பருவம் வந்தும் வரவில்லை. எனவே, அவர் நம்மீது அன்புடையார் அல்லர். நாம் என் செய்வது என்றுத் தோழிக்குக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைகின்றன.

“நீடுநிலை அரைய செங்குழை இருப்பைக்

சீறார் நாடு பலபிறக் கொழியச்”

இருப்பை மரத்தின் வெண்மையான பூக்களைக் கரடிக் கூட்டம் கிளைகளில் ஏறி அவற்றைப் பறித்துத் தின்னுகின்றன. எஞ்சியவற்றைத் தழையாடை அணிந்த எயினர் மகளிர், மூங்கில் குழாய்களில் அடைத்துச் சிற்றூர்களில் விற்கின்றார்கள். உருவிய வாளின் வாயினை ஒத்த கொடுமையையுடையப் பல நாடுகளையும் வறண்ட சுரத்தினையும் கடந்து சென்றுள்ள நம் தலைவர் அன்புடையார் அல்லர் என்ற கருத்து ‘மாமுலனாரின்’ பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன (Venkatasami Nattar, 2007).

புதல்வனின் வர்ணிப்பு

பரத்தையர் சேரியில் தங்கியிருந்துவிட்டு வீடு திரும்பியத் தலைவன் தலைவியிடம் ‘யான் பரத்தையர் யாரையும் அறியேன்’ என்றான். தலைவி தலைவன் நட்புக் கொண்டுள்ள பரத்தையைத் தான் கண்டமைக் கூறிப் பின்னும் புலந்தமைக் கூறும் விதமாக இக்கூற்று அமைகின்றன.

“நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைக்

வருக மாளஎன் னுயிரெனப் பெரிதுவந்து

தாமரை அல்லி இதழ் உள்ளங்கையினையும், பவளம் போன்ற வாய், நாவால் திருத்தமாகப் பேசப்படாதக் கேட்டார்க்கு மகழ்ச்சியைத் தரும் இனிய குதலைச் சொல், பகைவரும் விரும்பும் பொற்றொடி அணிந்த நம் புதல்வனைப் பரத்தை அவன் தெருவில் சிறுத்தேர் உருட்டிக் கொண்டு தனியனாய் நிற்பதைக் கண்டாள். அவனைக் காண்பார் யாரும் இல்லாமையால் அவனிடம் சென்று மகிழ்ச்சியுற்று ‘என் உயிரே வருவாயாக’ என தன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டாள் என்ற கருத்து ‘சாகலாசனாரின்’ பாடல் வரிகள் முழுமையாக விளக்குகின்றன (Venkatasami Nattar, 2007).

முடிவுரை

இல்லறம் என்பது ஒரு நாணயத்தின் இரண்டு பக்கங்கள் போன்றதாகும். குடும்ப வாழ்க்கையில் இன்பம் துன்பம் இரண்டும் கலந்த கலவை தான் மிகவும் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றன. வாழ்க்கையில் கற்பின் தன்மை மேம்பட்டுச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுகின்றன. இல்லற வாழ்வில் ஒருவருக்கொருவர் காட்டும் அன்பு பரிமாற்றங்கள் விட்டுக்கொடுத்து போகும் மனப்பான்மை தான் உயர்ந்ததாகக் பேசப்படுகின்றன. உள்ளத்து உணர்ச்சிகள், பண்பாடு, கற்பின்மதிப்பு, தலைவன் தலைவி தோழி கூற்றுகள், புதல்வனின் வருணிப்புகள், தலைவனின் பொய்மொழிகளை முழுமையாக எடுத்துக் கூறும் விதமாக அமைகின்றன. கலாச்சாரம், பழக்க வழக்கம் அனைத்தும் ஒரு நாட்டின் பண்பை மேலும் வளப்படுத்துகின்றன.

References

- Baskaradhas, E.K., (1997) Manida Mathippukal, Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India
- Gomathi Sankar, K.M.K., (1989) Samukaviyal Nokkil Neethi Ilakkiyam, Sarayu Publication, Tenkasi, India
- Gopalan, P., (1989) Thamiz Ilakkiyak Kalaichchol Akaraathi, Lakshmi Pathippagam, Coimbatore, India
- Gunasundari, B., (2022) Life Songs of Nedunkunrucheru Kadar Tribes, International Research Journal of Tamil, 4(2), 75-89. <https://doi.org/10.34256/irjt22210>
- Ilampuranar, (1953) Tolkappiyam Poruḷatikaram, Volume 2, Sava Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India
- K.P. Aravanan, (1955) Padappali + Samuthayam = Ilakkiyam, Tamilkottam, Pondicherry, India
- Kaliyaperumal, K., (1997) Ulagath Tamilar Panpattu kalanjiyam, Vallalar Anbu Nilayam, Malaysia
- Kazakap pulavar kuluviṇar, (1964) Kazhaga Tamil Agarathi, Sava Siddhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Limited, Chennai, India
- Pandurangan, A., (2008) Thogai iyal, Tamilarangam, Pondicherry, India
- Parimelalhagar, (2002) Thirukural, Saradha Pathippagam, Chennai, India
- Sanmukam, S.V., (2014) Tholkaappiya Aayvu, New Century Book House Pvt. Ltd, Chennai, India
- Selvarasu, Naa., (2003) Valluvap Penniyam, Thayaram Publication, Tiruchirappalli, India.
- Subbureddiyar, N., (1986) Tirujnana Sambandar (Perumanathil Thirumanam), Venkatam Publications, Chennai
- Tamillannal, (2003) Tolkappiyam Poruḷatikaram, Volume 1, Manivasakar Pathippakam, Chennai, India
- Varatharasanar, M., (1960) Ilakkiya Marabu, Pary Station, Chennai, India
- Vellaivaarananaar, Ka., (2015) Sangakaala Tamil Makkal, Gowra Publications Chennai, India
- Venkatasami Nattar, N.M., (2007) Agananooru - Manimidai Pavalam, Tamilmann Pathippagam, Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License